

РЕШЕНИЕ

№ 38815

гр. София, 21.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7610** по описа за **2025** година докладвано от съдия Слава Гьошева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Люлин 2012“ ЕООД- [населено място], чрез адв. С. Ж. срещу Решение №2090/08.06.2025 г. по НАХД № 15509/2024г. на СРС, 134 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 787313 –F781845/04.09.2024г., издадено от издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ на ТД на НАП [населено място], с което на „Люлин 2012“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв., на основание чл.185, ал.4 от ЗДДС за нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС.

В касационната жалба се сочи, че Решението на СРС е неправилно и процесуално и материално незаконосъобразно, като се моли за отмяната му. Сочи се, че нарушението не е доказано по безспорен начин. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се представлява.

Ответникът Началник Отдел „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП се представлява в съд. заседание от юрк. К., която оспорва касационната жалба като неоснователна и недоказана, моли се за отхвърлянето ѝ и за присъждане на юрк. възнаграждение. Сочи се, че решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц. легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63в от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

Решението се обжалва като процесуално и материално незаконосъобразно, като съгл. чл. 218 от АПК -Касационният състав следи за неговата валидност, допустимост и мат. законосъобразност служебно, а проверява за процесуална незаконосъобразност и явна несправедливост на наказанието - само ако са посочени в касационната жалба като пороци/в случая се твърди процесуално нарушение/.

Касационната инстанция не е съдебна инстанция, която непосредствено събира, проверява и анализира доказателствените материали. Затова тя не може да установява нови фактически положения, различни от включените в предмета на доказване факти и обстоятелства, приети за установени от въззивната инстанция. Касационният съд само контролира правилното приложение на материалния и процесуалния закон, поради което не може да подменя вътрешното убеждение на инстанциите по същество, на които е възложено да обсъждат резултатите от проведеното съдебно следствие.

Съдът намира Решението на СРС за валидно и допустимо, както и за процесуално и материално законосъобразно, поради следното:

Наложена е за нарушение от 24.07.24 г. - санкция по чл. 185, ал. 4 вр. ал. 1 от ЗДДС/ за повторност по см. на § 1, т. 35 от ДР на ЗДДС, предвид влязли в сила НП за същото нарушение - на 28.03.24 г./ . Размерът на санкцията е 2000 лв., като АНО сочи, че при определяне на размера са взети предвид тежестта на нарушението, както и всички смекчаващи и отегчаващи обстоятелства. Към АНП освен АУАН е приложен и съставен Протокол за извършена проверка от 24.07.2024 г. по чл. 50 и чл. 110, ал. 4 от ДОПК-подписан без възражения. Срещу АУАН също няма депозирани възражения. СРС правилно приема нарушението за безспорно доказано- с неиздаването на фискални бонове за извършените общо 6 броя плащания отразени в ПОС устройствата в обекта. Няма спор и не се твърди от наказаното лице, че касов бон от функциониращото ФУ е бил издаден за покупките. Причините за неиздаването на касов бон, дори да се кредитират показанията на свидетеля на нарушителя- не променят този факт /покупка има, касов бон не е издаден/.

СРС правилно приема, че не е налице хпотезата на чл. 28 от ЗАНН, доколкото нарушителят е ЮЛ/не се изследва въпросът за вината/ и нарушението е формално/не се изисква вредоносен резултат/.

В периода от извършване на нарушението до настоящия момент, чл. 185, ал. 4 от ЗДДС е в една и съща редакция и тя предвижда имуществена санкция в диапазона 2000 лв-8000 лв. Наложено наказание от 2000 лв. е в минималния размер, като правилно СРС приема наложения размер за подходящ и съобразен с фактите по делото. Спазен е чл. 27 от ЗАНН при определяне на размера, като ще се постигне генералната и личната превенция с размер от 2000 лв.

При този изход на спора, на ответника следва да се присъди юрк. възнаграждение в мин. размер по чл. 27е от НЗПП вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП вр. чл. 143 от АПК- 130 лв.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2090/08.06.2025 г. по НАХД № 15509/2024г. на СРС, 134 състав.

ОСЪЖДА „Люлин 2012“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. С. Ж. ДА ЗАПЛАТИ НА Национална агенция по приходите сумата от 130 лв. разности за касационната инстанция.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: